

Arrest

nr. 290 842 van 22 juni 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Ankerstraat 114/1
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 februari 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 januari 2023 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 1 maart 2023 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat O. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 december 2021 beslist de gemachtigde van de taatssecretaris tot beëindiging van het verblijf van verzoekster. Het beroep tegen deze beslissing wordt verworpen bij arrest nr. 272 981 van 19 mei 2022.

Op 18 november 2022 dient verzoekster een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in.

Op 13 december 2022 neemt gemachtigde een bevel om het grondgebied te verlaten met een inreisverbod van zes jaar. Het beroep van verzoekster tegen deze beslissingen is gekend onder rolnummer 287 700.

Op 19 januari 2023 verklaart de verwerende partij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond.

Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 18.11.2022 werd ingediend door :

*O., F. (...) (R.R.: (...))
nationaliteit: Nigeria
geboren te Benin City op (...)
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

De studie van het administratief dossier toont dat zij een eerste maal werd aangetroffen op het Belgische grondgebied bij een aanhouding dd. 01.06.2013 voor agressieve prostitutie naar aanleiding van een actie van de Federale Gerechtelijke Politie in het prostitutiemilieu te Brussel. Betrokkene betekende een bevel om het grondgebied te verlaten. Op 12.10.2016 legde betrokkene een verklaring wettelijke samenwoning af met haar Belgische partner, dhr. B.N.. Op 08.02.2017 diende zij op basis van deze wettelijke samenwoning een aanvraag gezinshereniging in. Niettegenstaande de weigeringsbeslissing dd. 04.08.2017 van de dienst gezinshereniging, werd betrokkene door de gemeente op 17.08.2017 in het bezit gesteld van een F-kaart. Op 25.09.2018 werd betrokkene onder aanhoudingsmandaat opgesloten wegens mensenhandel met verzwarende omstandigheid. Het aanhoudingsbevel werd onder voorwaarden opgeheven op 21.11.2018. Op 21.12.2021 werd het verblijfsrecht van betrokkene ingetrokken omwille van zeer ernstige feiten van openbare orde. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 19.05.2022. Op 13.12.2022 werd een bevel om het grondgebied te verlaten én een inreisverbod voor zes jaar afgeleverd aan betrokkene, door betrokkene betekend op 16.12.2022.

Uit het strafregister van betrokkene blijkt dat zij op 12.01.2021 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank te Brussel tot een gevangenisstraf van 33 maanden met probatie uitstel van vijf jaar voor 22 maanden en een geldboete van 32000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden met probatie uitstel van drie jaar voor 29336 euro omwille van mensenhandel, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of anderen vormen van seksuele uitbuiting, met de verzwarende omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van de onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijke gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met direct of indirect gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht (drie feiten) en de dood van het slachtoffer heeft veroorzaakt zonder het oogmerk te doden (één feit), dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, een daad van deelneming zijnde aan de hoofd-of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, al dan niet in de hoedanigheid van leidend persoon; aan exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden dat daarbij direct of indirect gebruik gemaakt werd van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, een daad van deelneming zijnde aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging,

ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leven, zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid (één feit); aan deelname aan besluitvorming criminele organisatie, met name een criminele organisatie gericht op de overbrenging en controle van Nigeriaanse vrouwen met doel hun prostitutie uit te buiten. We stellen dus vast dat betrokkene zeer recent veroordeeld werd voor zeer ernstige feiten van openbare orde. Omwille van deze ernstige inbreuk tegen de openbare orde kan aan betrokkene geen gunstige regeling worden toegestaan. Het persoonlijk gedrag van betrokkene vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde en de nationale veiligheid.

Ter ondersteuning van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, beroept betrokkene zich op de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van artikel 9.3 en art 9bis van de wet van 15.12.1980. We merken echter op dat deze vernietigd werd door de Raad van State (RvS arrest 198.769 van 09.12.2009 en arrest 215.571 van 05.10.2011). Bijgevolg zijn de criteria van deze instructie niet meer van toepassing. Er dient trouwens te worden benadrukt dat de Raad van State in een later arrest (RvS 10 oktober 2012, nr. 220.932) uitdrukkelijk heeft bevestigd dat de instructie van 19 juli 2009 'integraal is vernietigd' en dat de discretionaire bevoegdheid waarover de Staatssecretaris krachtens artikel 9bis van de vreemdelingenwet beschikt geen reden vormt om zich alsnog op de criteria van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 te steunen.

Betrokkene meent dat zij zich in een prangende humanitaire situatie bevindt waarbij zij verwijst naar haar lang en wettelijk verblijf in België omwille van haar partnerrelatie, haar integratie, haar tewerkstelling, haar kinderwens en opgestarte IVF behandeling, het feit dat zij haar probatie naleeft en zich engageert om herval te voorkomen, het feit dat er geen redenen van openbare orde of nationale veiligheid zijn en artikel 8 EVRM.

Niettegenstaande wij de hele situatie van betrokkene bekeken hebben, dienen we te stellen dat de bescherming van de openbare orde zwaarder doorweegt dan de belangen van betrokkene en haar partner; Zoals blijkt uit bovenstaande werd betrokkene veroordeeld voor zeer ernstige feiten van openbare orde. Uit het vonnis dd. 12.01.2021 blijkt dat zij zich schuldig maakte aan exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met verzwarende omstandigheden en dat zij op actieve wijze heeft deelgenomen aan de activiteiten van de criminele vereniging door een slachtoffer te ronselen in Nigeria, haar overtocht te faciliteren en te begeleiden en diverse meisjes in haar appartement te huisvesten met het oog op hun tewerkstelling in de prostitutie. Ze heeft minstens van één slachtoffers actief de prostitutie geëxploiteerd. Betrokkene smokkelde samen met haar kompanen vanaf februari 2016 tot begin oktober 2018 Nigeriaanse vrouwen naar Europa onder valse voorwendsels om ze vervolgens in het Brusselse prostitutiemilieu te dwingen en seksueel uit te buiten. De in haar hoofde bewezen feiten zijn zeer zwaarwichtig en getuigen van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en respect voor de menselijke persoon. De rechter tilde bijzonder zwaar aan deze feiten. Mensenhandel maakt misbruik van de hoop (of wanhoop) van mensen op een beter leven en is dan ook totaal onaanvaardbaar. Betrokkene heeft samen met haar kompanen schaamteloos misbruik gemaakt van de uiterst kwetsbare situatie van de slachtoffers die wanhopig hun land van herkomst wilden ontvluchten en op zoek waren naar een betere toekomst in een ander land, en daar heel veel voor over hebben. Onverschillig voor de gevaren waaraan hun slachtoffers werden blootgesteld, hebben betrokkenen hen op grond van valse motieven naar België gehaald om hen vervolgens te dwingen tot een leven van prostitutie of seksuele uitbuiting, minstens deze activiteit te exploiteren. Onder dreiging voor henzelf of hun familie indien zij hun enorme schuld voor de overtocht niet terugbetaalden, hebben betrokkenen zich verrijkt door de uitbuiting van deze uiterst kwetsbare slachtoffers. De gepleegde feiten zijn dan ook uitermate aanstootgevend en moreel bijzonder verwerpelijk aangezien daardoor de openbare orde en veiligheid en de fysieke integriteit van anderen in gevaar wordt gebracht. De feiten getuigen van een streven naar loutere eigen winstbejag en het misbruik maken van de administratieve en sociale situatie van de mensen die zij smokkelen en vervolgens (laten) uitbuiten. De samenleving dient hiertegen beschermd te worden. De incriminatieperiode van de haar ten laste gelegde feiten bedraagt twee jaar en acht maanden (van februari 2016 tot begin oktober 2018) en zij heeft haar criminele activiteiten pas noodgedwongen gestaakt nadat zij gevat werd door de gerechtelijke autoriteiten. Uit het vonnis blijkt bovendien dat zij haar betrokkenheid bij de feiten minimaliseerde, wat wijst op een gebrek aan schuldinzicht en normvervaging. Gezien de internationale en familiale contact van de criminele organisatie (waarbij ook haar broer en haar vader betrokken waren), het volledig gebrek aan schuldbesef en het feit dat de overige medebeklaagden (waaronder haar broer) nog niet gevat zijn, wordt geconcludeerd dat

betrokkene een ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Het is in het belang van onze samenleving om betrokkene hier geen verblijf toe te staan. En dit belang primeert op de overige belangen, met name de belangen van betrokkene en haar partner.

Betrokkene haalt aan dat zij hier reeds sinds oktober 2016 tot en met augustus 2022, dus bijna zes jaar legaal verblijft op basis van haar partnerrelatie met een Belgische onderdaan. Ze wijst erop dat zij door haar lang verblijf reeds een behoorlijke actieve en passieve kennis van het Nederlands verworven zou hebben, dat zij hier al een verregaande graad van integratie opgebouwd heeft, dat zij sinds begin 2019 vast en voltijds tewerkgesteld zou zijn, dat zij nog steeds in regel zou zijn met de mutualiteit en dat er sprake zou zijn van een duurzame lokale verankering. Ter staving hiervan legt zij enkele loonfiches voor.

Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat zij van 08.02.2017 tot 21.12.2021 in het bezit was van verblijfsrecht op basis van haar wettelijke samenwoning met een Belgische onderdaan. Dit wordt door ons niet betwist. Echter, we merken op dat betrokkene geboren en getogen is in Nigeria, dat zij er school gelopen heeft, dat zij de taal spreekt en dat zij nog over familiebanden in Nigeria beschikt (met name haar ouders en twee broers wonen in Nigeria). Hierdoor mag redelijkerwijze verondersteld worden dat zij nog sociale, culturele en familiale banden heeft met Nigeria. Deze banden werden door betrokkene trouwens misbruikt om in Nigeria slachtoffers te ronselen. Voorafgaand aan haar komst naar België in 2013 verbleef zij ruim 25 jaar in Nigeria. Het is dan ook niet onredelijk om te stellen dat zij haar leven in Nigeria opnieuw kan opbouwen. Wat betreft haar integratie, merken we allereerst op dat ondanks haar legaal verblijf sinds 08.02.2017 zij bijzonder weinig integratiebewijzen voorlegt, namelijk slechts enkele loonfiches. Een daadwerkelijke duurzame verankering blijkt dan ook niet uit de voorgelegde stukken. Verder blijkt uit de opgelopen veroordeling een duidelijke onwil om zich aan te passen aan de in België geldende wetten en regels. Integratie veronderstelt namelijk ook dat men de Belgische wetten, waarden en normen respecteert. Betrokkene werd op 12.01.2021 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 33 maanden met probatie-uitstel van vijf jaar voor 22 maanden waarbij haar probatieovereenkomst nog loopt tot 12.01.2026. Zowel uit het vonnis als uit het, bij huidige aanvraag 9bis, voorgelegde probatiebegeleidingsplan, blijkt dat zowel betrokkene als haar partner de gepleegde feiten nog steeds minimaliseren en geen enkel schuldinzicht betonen, niettegenstaande de rechtbank haar een zware veroordeling heeft opgelegd. Betrokkene blijft elke betrokkenheid bij de feiten waarvoor zij veroordeeld werd, ontkennen. Zij wordt hierin gesteund door haar partner. Enige verbetering in het gedrag van betrokkene dat afbreuk zou doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde kan dan ook niet worden vastgesteld. Gezien de internationale en familie context van de criminele organisatie, gezien de overige medebeklaagden (waaronder haar broer) nog niet gevat zijn en gebruik maken van verschillende identiteit en gezien de totale afwezigheid van enig schuldbesef, maken dat het risico op het plegen van nieuwe feiten bijzonder reëel is. Mensenhandel is een moderne vorm van slavernij en een vernederend misdrijf waarbij betrokkene de vrijheid en de waardigheid van de slachtoffers heeft gestolen om er zelf rijker van te worden. Betrokkene maakte zich hieraan bovendien schuldig op een ogenblik dat zij gemachtigd was tot verblijf en dus op een eerlijke manier een inkomen kon verdienen uit arbeid. Betrokkene gaf echter de voorkeur aan snel geldgewin door uitbuiting van anderen in plaats van eerlijk te werken voor haar onderhoud. Een professionele begeleiding in de zoektocht naar werk en een reële kans op tewerkstelling bij een verblijfsmachtiging, vormen dan ook onvoldoende garantie tegen het plegen van nieuwe feiten. Haar integratieparcours en haar verblijfsduur kunnen dan ook niet weerhouden worden. Gelet op het verblijf van betrokkene sinds 2013 kan weliswaar aangenomen worden dat zij banden heeft ontwikkeld met dit land, doch er blijkt niet dat deze van uitzonderlijke aard zouden zijn dat zij zouden kunnen opwegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat zij door haar persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde.

De nauwste band die betrokkene met België heeft, is het feit dat zij een duurzame partnerrelatie heeft met een Belgische onderdaan. Echter, deze partnerrelatie weegt niet op tegen het ernstig en actueel gevaar dat betrokkene door haar persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde. De bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het privé- en gezinsleven van betrokkene. Ondanks het feit dat haar partner daartoe niet gedwongen kan worden, zou hij ervoor kunnen kiezen om zich samen met betrokkene te vestigen in een land waar zij de kans zouden hebben om hun gezinsleven verder te zetten. Haar partner werkt in de bouwsector en kan met zijn professionele ervaring overal aan de slag. Er worden thans geen precieze onoverkomelijke hinderpalen aangetoond, die de voortzetting van haar privé- en gezinsleven als dusdanig verhinderen in het land van herkomst of elders en evenmin dat zij haar gezins- en privéleven enkel in België kan verder zetten. Zo merken we op dat haar partner bekend is met Nigeria aangezien hij er op 26.07.2008 in het huwelijk trad met zijn ex-echtgenote, een Nigeriaanse onderdaan. Indien haar partner ervoor zou kiezen

om in België te blijven, kan hij de contacten met betrokkene blijven onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar het land waar zij zou verblijven. Dat het contact met haar partner moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van haar eigen crimineel en maatschappelijk onaanvaardbaar gedrag. We merken tenslotte nog op dat het feit dat zij een partner had, haar er niet van weerhouden heeft om zeer ernstige strafbare en moreel verwerpelijke feiten te plegen. Toen zij elkaar hebben leren kennen, maakte betrokkene deel uit van een criminele organisatie die Nigeriaanse vrouwen naar België haalde om ze in de prostitutie te dwingen en seksueel uit te buiten. De incriminatieperiode loopt van 01.02.2016 tot 04.10.2018. Bovendien was haar partner op de hoogte van minstens één slachtoffer dat zich voor haar diende te prostitueren, zoals blijkt uit het vonnis dd. 12.01.2021.

Betrokkene beroept zich in dit kader ook op het feit dat zij een haar partner een grote kinderwens zouden hebben en dat zij reeds in 2019 een IVF behandeling opgestart zouden hebben die ingevolge de corona-pandemie tijdelijk opgeschort werd maar onlangs terug werd opgestart. Ter staving hiervan legt zij een bewijs voor van een gemaakte afspraak op 01.08.2022. Echter, betrokkene laat na aan te tonen dat zij deze afspraak effectief nagekomen is. Evenmin toont betrokkene aan dat zij deze behandeling niet verder kan zetten in haar land van herkomst of in een ander land dan België om haar kinderwens te vervullen.

Wat betreft haar samenwoning met haar schoonmoeder (mevrouw K.U.) merken we op dat betrokkene niet aantoonbaar dat er sprake is van een afhankelijkheidsrelatie die verder gaat dan de normale affectieve en emotionele banden. Haar schoonmoeder kan, indien gewenst, contact onderhouden met betrokkene via mail, telefoon of andere moderne communicatiemiddelen, of via periodieke reizen naar het land waar zij zou verblijven.

Betrokkene beroept zich op het feit dat zij geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde en dat zij zou berusten in het vonnis. Ze wijst erop dat zij zich op 07.05.2021 vrijwillig aanbood in de gevangenis om het resterende deel van haar straf uit te zitten maar dat zij reeds op 09.05.2021 voorwaardelijk in vrijheid werd gesteld. Zij stelt dat zij haar probatievoorwaarden strikt zou naleven en verwijst hiervoor naar de probatieverslagen van 12.05.2021 en 30.09.2021 waaruit zou blijken dat zowel zijzelf als haar partner zich zouden engageren om herval te voorkomen en zich aan de voorwaarden te houden. Echter, we merken op dat uit de voorgelegde probatieverslagen duidelijk blijkt dat zij, niettegenstaande haar veroordeling, elke betrokkenheid bij de feiten nog steeds ontkent en haar onschuld blijft volhouden, hierin gesteund door haar partner. Dit wijst op een verontrustend gebrek aan schuld- en normbesef, waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat zij dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen aangezien elk schuldbesef ontbreekt. Gelet op haar zucht naar grof geldgewin ten koste van de veiligheid, de waardigheid en de fysieke en mentale integriteit van haar slachtoffers, haar jarenlange deelname aan een criminele organisatie van mensenhandel waarbij verschillende van haar familieleden betrokken waren, het feit dat haar medebeklaagden momenteel voortvluchtig zijn en ook meerdere identiteiten gebruiken, haar gebrek aan schuldinzicht en normbesef en het feit dat haar partner klaarblijkelijk geen problemen heeft met het prostitutiemilieu, kan het risico dat zij ook in de toekomst nog strafbare feiten zal plegen, niet worden genegeerd, ondanks het lopende probatietoezicht.

Betrokkene beroept zich verder nog op artikel 8 EVRM. Er dient echter opgemerkt te worden dat hoewel artikel 8 EVRM stelt dat het recht op privéleven door de overheid dient gerespecteerd te worden dat in hetzelfde artikel 8 EVRM, lid 2 bepaald wordt dat de overheid kan ingrijpen ter voorkoming van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Uit hetgeen voorafgaat mag duidelijk zijn dat betrokkene een ernstig gevaar betekent voor onze openbare orde. Niettemin hebben wij nagegaan of de bescherming van de openbare orde in verhouding staat met de concrete individuele belangen van de verzoekende partij en haar partner. Uit hetgeen voorafgaat blijkt duidelijk dat wij tot de conclusie kwamen dat de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die betrokkene door haar persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid zwaarder doorweegt dan de belangen van betrokkene en haar partner. Betrokkene kan aldus absoluut geen verblijf in België worden toegestaan."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

"Geput uit de schending van artikel 9bis Vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel;

aangezien de bestreden beslissing zich quasi uitsluitend steunt op het vonnis dd. 12.01.2021 van de Correctionele rechtbank van Brussel, het welke verzoekster veroordeelde tot een gevangenisstraf van 33 maanden met probatie-uitstel van 5 jaar voor 22 maanden en een geldboete van 32.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden met probatie-uitstel van 3 jaar voor 29.336 euro uit hoofde van mensenhandel;

dat de bestreden beslissing echter heeft nagelaten te vermelden dat uit dit strafrechtelijke vonnis ontegensprekelijk vooral ook blijkt dat de positieve inspanningen, dewelke door verzoekster werden geleverd, duidelijk door de Rechtbank werden geapprecieerd zijnde door een zeer verregaande gunstmaatregel, dewelke aan verzoekster werd verleend, in de vorm van een uitgebreid probatie-uitstel heeft bekomen én zij uiteindelijk slechts 2 maanden in voorhechtenis heeft gezeten én naderhand na zelfaanbod op 07.05.2021 in de gevangenis van Antwerpen reeds op 09.05.2021" kon genieten van een voorwaardelijke invrijheidstelling waardoor de noodzakelijke substantiële nuancering van de zwaarwichtigheid van de strafrechtelijke veroordeling van verzoekster volledig ontbreekt in de bestreden beslissing én aldus deze de voormelde veroordeling op een disproportionele manier heeft geïnterpreteerd en daarbij geheel bewijsloos gewag maakt van een actuele bedreiging én het gevaar op recidive, het welke compleet wordt tegengesproken door de probatie-verslagen;

dat indien de bestreden beslissing deze nuancering wel hadden gedaan er in casu 'ab initio' - ongeacht de duur van het verblijf in het Rijk, de leeftijd, de gezondheidstoestand, de gezins- en economische situatie, de sociale en culturele integratie in België en de mate van binding met het land van oorsprong van verzoekster - al kunnen geconcludeerd worden dat er geen strafrechtelijke beslissing voorligt, dewelke überhaupt zou kunnen gebruikt worden als redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid, zoals bedoeld in de Vreemdelingenwet;

dat de bestreden beslissing ten onrechte voorhouden dat rekening werd gehouden met de duur van het verblijf in het Rijk van verzoekster, haar leeftijd, haar gezondheidstoestand, haar gezins- en economische situatie - in casu haar duurzame wettelijke samenwoning met haar Belgische partner, hun duidelijke kinderwens en hun opnieuw opgestarte Ivf-behandeling, dewelke ondertussen geleid heeft tot een zwangerschap, haar stabiele voltijdse tewerkstelling als poetsvrouw - haar sociale en culturele integratie in België en haar mate van binding met haar land van oorsprong van verzoekster;

dat de bestreden beslissingen wat deze toetsing betreft vooral uitblinken in zeer selectieve negatieve interpretaties; dat verzoekster terzake exemplatief wenst te verwijzen naar hoe de bestreden beslissing de probatieverslagen compleet tendentiekus interpreteert;

dat er aldus enkel een toetsing à charge én niet à décharge werd gedaan zodat deze geenszins als evenwichtig kan worden gekwalificeerd;

dat uit een evenwichtige beoordeling van de privé-belangen van verzoekster ten overvloede blijkt dat er absoluut geen sprake is van een "ernstig en actueel gevaar dat betrokkene door haar persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde;

dat overigens de probatie-maatregelen -en opvolging van verzoekster nog lopen tot 12.01.26 zodat er voldoende garantie is ingebouwd dat verzoekster ook naar de toekomst toe geen reële, actuele en ernstige bedreiging zal vormen voor de openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid;

dat de bestreden beslissing terzake ook expliciet bevestigt dat het probatietoezicht over verzoekster nog "lopende" is,

dat evenwel uit niets blijkt dat DVZ - nu de verblijfsregularisatie van verzoekster werd geweigerd en zij aldus niet meer kan voldoen aan de probatievoorwaarden haar opgelegd door de Correctionele Rechtbank - überhaupt met de FOD JUSTITIE concreet heeft overlegd omtrent de immense nadelen, dewelke verzoekster zou ondervinden van een stopzetting van haar V.L bij het dienen te verlaten van het grondgebied, meer bepaald door het 'vallen' van het probatie-uitstel zij geconfronteerd zou worden met een bijkomende effectieve gevangenisstraf van 22 maanden én een bijkomende effectieve geldboete van 29.336€ "

dat het feit dat de bestreden beslissing met geen woord rept over welke garanties aan verzoekster zullen worden geboden om in geval van verwijdering van het grondgebied niet te worden geconfronteerd bij een latere terugkeer naar België met dergelijke immense nadelen een rechtsstaat onwaardig is !

aangezien aldus de bestreden beslissing dan ook niet gestoeld is op een correcte feitenvinding;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 19.01.23 dan ook niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, ook en vooral artikel 9bis Vreemdelingenwet en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;”

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). De naleving van de genoemde plicht houdt evenwel geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (RvS 18 november 1993, nr. 44.948). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de inhoud verzoekster het genoemde inzicht verschaft en haar aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. De overwegingen in rechte en in feite die tot het nemen van de beslissing hebben geleid, worden uitvoerig en overzichtelijk weergegeven. Het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, wordt hiermee bereikt. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in de voormelde wetsbepalingen wordt niet aangetoond.

In de mate dat verzoekster kritiek uit op de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing moet worden aangenomen dat zij doelt op een schending van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter verder niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit het administratief dossier blijkt verzoekster een verblijfsrecht genoot als familielid van een Belgische onderdaan, op grond van artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde heeft op 21 december 2021 beslist het verblijf van verzoekster te beëindigen op grond van artikel 44bis, § 1 van de Vreemdelingenwet om “*redenen van openbare orde*”. Verweerder is van mening dat verzoeksters gedrag een werkelijke, actuele en (voldoende) ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, die maakt dat de genomen maatregel noodzakelijk is.

In de beslissing van 21 december 2021 is rekening gehouden met artikel 44bis, §4 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat wanneer de gemachtigde overweegt het verblijf van verzoekster te beëindigen, hij rekening houdt met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Het beroep tegen de beslissing tot beëindiging van het verblijf werd verworpen bij arrest nr. 272 981 van 19 mei 2022.

Met betrekking tot haar veroordeling door de Correctionele Rechtbank te Brussel vermeldt verzoekster volgende in de aanvraag van 18 november 2022:

“Cliënte werd op 25.09.2018 onder aanhoudingsmandaat geplaatst in de gevangenis van BERKENDAEL wegens mensenhandel met verzwarende omstandigheden, hetwelke werd opgeheven op 21.11.18. Zij werd hiervoor vervolgens op 12.01.21 door de Correctionele Rechtbank te BRUSSEL veroordeeld tot een gevangenisstraf van 33 maanden met probatie-uitstel van 5 jaar voor 22 maanden en een geldboete van 32.000€ of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden met probatie- uitstel van 3 jaar voor 29.336€.

Cliënte berustte in dit vonnis. Cliënte bood zich op 07.05.2021 vrijwillig aan in de gevangenis van Antwerpen teneinde het resterende deel van haar gevangenisstraf uit te zitten doch werd reeds op 09.05.2021 voorwaardelijke invrijheidgesteld ! Haar probatie werd opgestart via het Justitiehuis DENDERMONDE én zij leeft haar probatievoorwaarden strikt na. Terzake kan verwijzen worden naar de inhoud van de probatie-verslagen van 12.05.21 én 30.09.21 van de justitie-assistent van het Justitiehuis DENDERMONDE (zie bijlagen), waar deze stelt :

“Het probatietraject van betrokkene kent een vlotte opstart. Zowel zichzelf als haar partner lijkt geëngageerd om herval te voorkomen en zich aan de voorwaarden te houden of haar daarin te ondersteunen.

Een opvolgend gesprek zal alleen met betrokkene doorgaan. Wij informeren dan verder naar haar achtergrond en haar huidige leefsituatie en informeren uw Commissie door middel van verslaggeving.”
(p.4 aanvangsverslag 12.05.21)

En

“Betrokkene lijkt, sinds haar verhuis naar Sint-Gillis-Waas en de relatie met haar partner, een rustig en stabiel leven te leiden : de relatie loopt goed, er is een goed band met de familie van haar partner, zij vindt steun en houvast in de kerk, heeft dagelijks contact met haar eigen familie en heeft een vaste job. Zij geeft aan van dit leven te genieten, rust en harmonie te vinden.

Wij volgen de voorwaarden met haar verder op.” (p.5 begeleidingsplan 30.09.21)”

Verzoekster voert ook nog aan: *“Er zijn géén redenen van openbare orde en/of veiligheid in hoofde van cliënte op basis waarvan haar verblijfsregularisatie zou kunnen worden geweigerd.”*

De Raad stelt vast dat in arrest nr. 272 981 van 19 mei 2022 reeds een oordeel werd geveld over wat verzoekster aanvoert in de aanvraag van 18 november 2022. Verzoekster brengt geen nieuwe elementen bij, zodat het volstaat te verwijzen naar voormeld arrest dat kracht van gewijsde heeft.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande niet op kennelijk onredelijke wijze gemotiveerd: *“Zowel uit het vonnis als uit het, bij huidige aanvraag 9bis, voorgelegde probatiebegeleidingsplan, blijkt dat zowel betrokkene als haar partner de gepleegde feiten nog steeds minimaliseren en geen enkel schuldinzicht betonen, niettegenstaande de rechtbank haar een zware veroordeling heeft opgelegd. Betrokkene blijft elke betrokkenheid bij de feiten waarvoor zij veroordeeld werd, ontkennen. Zij wordt hierin gesteund door haar partner. Enige verbetering in het gedrag van betrokkene dat afbreuk zou doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde kan dan ook niet worden vastgesteld. Gezien de internationale en familie context van de criminele organisatie, gezien de overige medebeklaagden (waaronder haar broer) nog niet gevat zijn en gebruik maken van verschillende identiteit en gezien de totale afwezigheid van enig schuldbesef, maken dat het risico op het plegen van nieuwe feiten bijzonder reëel is. Mensenhandel is een moderne vorm van slavernij en een vernederend misdrijf waarbij betrokkene de vrijheid en de waardigheid van de slachtoffers heeft gestolen om er zelf rijker van te worden. Betrokkene maakte zich hieraan bovendien schuldig op een ogenblik dat zij gemachtigd was tot verblijf en dus op een eerlijke manier een inkomen kon verdienen uit arbeid. Betrokkene gaf echter de voorkeur aan snel geldgewin door uitbuiting van anderen in plaats van eerlijk te werken voor haar onderhoud. Een professionele begeleiding in de zoektocht naar werk en een reële kans op tewerkstelling bij een verblijfsmachtiging, vormen dan ook onvoldoende garantie tegen het plegen van nieuwe feiten. Haar integratieparcours en haar verblijfsduur kunnen dan ook niet weerhouden worden. Gelet op het verblijf van betrokkene sinds 2013 kan weliswaar aangenomen worden dat zij banden heeft ontwikkeld met dit land, doch er blijkt niet dat deze van uitzonderlijke aard zouden zijn dat zij zouden kunnen opwegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat zij door haar persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde.”*

Verzoekster laat deze motieven ongemoeid.

Met betrekking tot artikel 8 EVRM vermeldt verzoekster volgende in de aanvraag van 18 november 2022:

“Cliënte verblijft hier reeds sinds Oktober 2016 t.e.m. augustus 2022 - t.t.z. bijna 6 jaar legaal én dit o.b.v. van haar duurzame relatie en wettelijke samenwoning met haar Belgische partner, de heer N. B. (...) (N.N. (...)).

Cliënte heeft door haar langdurig verblijf hier reeds een behoorlijke actieve en passieve kennis van het Nederlands verworven én heeft hier ondertussen al een verregaande graad van integratie opgebouwd, Cliënte werkt sinds begin 2019 vast én voltijds in dienstverband als poetsvrouw-hulp in het huishouden via het DIENSTENBEDRUF WAASLAND NV (KBO-nr. 0881.682.290) uit LOKEREN (zie recente loonfiches in bijlage).

De partner van cliënte werkt ook vast én voltijds in dienstverband (zie recente loonfiche in bijlage).

Cliënte en haar partner hebben reeds enige tijd een kinderwens én hebben ter zake reeds in 2019 een IFV-behandeling opgestart via het UZ BRUSSELS doch ingevolge de covid-pandemie werd deze behandeling tijdelijk opgeschort tot medio van dit jaar. Inmiddels werd deze behandeling terug heropgestart (zie bijlagen).

Cliënte is nog steeds in regel met de mutualiteit.

Voor zoveel als nodig is cliënte uiteraard nog bereid van aanvullende bewijzen voor te leggen m.b.t. haar integratie én duurzame lokale verankering.

Cliënte woont - zoals hoger reeds uiteengezet - wettelijk samen met haar partner op het adres (...). Op dit adres kan ten alien tijde verblijfscontrole van cliënte gebeuren.

Er zijn géén redenen van openbare orde en/of veiligheid in hoofde van cliënte op basis waarvan haar verblijfsregularisatie zou kunnen worden geweigerd.

Cliënte en haar partner hebben dan ook o.b.v. o.m. art. 8 EVRM een fundamenteel recht op een gezinsleven hier.

Cm al deze redenen verzoekt cliënte U haar hier een verblijfsstatus te willen verlenen.

(...)

Cliënte woont sinds 2016 tot op heden duurzaam samen met haar partner en diens moeder, mevrouw K. U. (...) (NN (...)) op het adres : (...).”

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster verwijst naar haar lang en wettelijk verblijf in België omwille van haar partnerrelatie, haar integratie, haar tewerkstelling, haar kinderwens en opgestarte IVF behandeling, het feit dat zij haar probatie naleeft en zich engageert om herval te voorkomen, het feit dat er geen redenen van openbare orde of nationale veiligheid zijn en artikel 8 EVRM.

De Raad verwijst opnieuw naar arrest nr. 272 981 van 19 mei 2022 waarin, na een grondig onderzoek, wordt besloten: *“De Raad oordeelt dan ook dat verzoekster niet aantoonde dat verweerder zich in de bestreden beslissing ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat er geen sprake is van een schending van artikel 8 van het EVRM.”*

In de bestreden beslissing wordt aangaande de relatie met de partner gesteld: *“Niettegenstaande wij de hele situatie van betrokkene bekeken hebben, dienen we te stellen dat de bescherming van de openbare orde zwaarder doorweegt dan de belangen van betrokkene en haar partner.”* Het besluit na een gemotiveerde analyse van het vonnis luidt: *“Het is in het belang van onze samenleving om betrokkene hier geen verblijf toe te staan. En dit belang primeert op de overige belangen, met name de belangen van betrokkene en haar partner.”*

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekster aanhaalt dat zij hier reeds sinds oktober 2016 tot en met augustus 2022, dus bijna zes jaar legaal verblijft op basis van haar partnerrelatie met een Belgische onderdaan. Ze wijst erop dat zij door haar lang verblijf reeds een behoorlijke actieve en passieve kennis van het Nederlands verworven zou hebben, dat zij hier al een verregaande graad van integratie opgebouwd heeft, dat zij sinds begin 2019 vast en voltijds tewerkgesteld zou zijn, dat zij nog steeds in regel zou zijn met de mutualiteit en dat er sprake zou zijn van een duurzame lokale verankering. Ter staving hiervan legt zij enkele loonfiches voor.

De gemachtigde oordeelt niet op kennelijk onredelijke wijze:

“Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat zij van 08.02.2017 tot 21.12.2021 in het bezit was van verblijfsrecht op basis van haar wettelijke samenwoning met een Belgische onderdaan. Dit wordt door ons niet betwist. Echter, we merken op dat betrokkene geboren en getogen is in Nigeria, dat zij er

school gelopen heeft, dat zij de taal spreekt en dat zij nog over familiebanden in Nigeria beschikt (met name haar ouders en twee broers wonen in Nigeria). Hierdoor mag redelijkerwijze verondersteld worden dat zij nog sociale, culturele en familiale banden heeft met Nigeria. Deze banden werden door betrokkene trouwens misbruikt om in Nigeria slachtoffers te ronselen. Voorafgaand aan haar komst naar België in 2013 verbleef zij ruim 25 jaar in Nigeria. Het is dan ook niet onredelijk om te stellen dat zij haar leven in Nigeria opnieuw kan opbouwen. Wat betreft haar integratie, merken we allereerst op dat ondanks haar legaal verblijf sinds 08.02.2017 zij bijzonder weinig integratiebewijzen voorlegt, namelijk slechts enkele loonfiches. Een daadwerkelijke duurzame verankering blijkt dan ook niet uit de voorgelegde stukken. Verder blijkt uit de opgelopen veroordeling een duidelijke onwil om zich aan te passen aan de in België geldende wetten en regels. Integratie veronderstelt namelijk ook dat men de Belgische wetten, waarden en normen respecteert. Betrokkene werd op 12.01.2021 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 33 maanden met probatie-uitstel van vijf jaar voor 22 maanden waarbij haar probatieovereenkomst nog loopt tot 12.01.2026. Zowel uit het vonnis als uit het, bij huidige aanvraag 9bis, voorgelegde probatiebegeleidingsplan, blijkt dat zowel betrokkene als haar partner de gepleegde feiten nog steeds minimaliseren en geen enkel schuldinzicht betonen, niettegenstaande de rechtbank haar een zware veroordeling heeft opgelegd. Betrokkene blijft elke betrokkenheid bij de feiten waarvoor zij veroordeeld werd, ontkennen. Zij wordt hierin gesteund door haar partner. Enige verbetering in het gedrag van betrokkene dat afbreuk zou doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde kan dan ook niet worden vastgesteld. Gezien de internationale en familie context van de criminele organisatie, gezien de overige medebeklaagden (waaronder haar broer) nog niet gevat zijn en gebruik maken van verschillende identiteit en gezien de totale afwezigheid van enig schuldbesef, maken dat het risico op het plegen van nieuwe feiten bijzonder reëel is. Mensenhandel is een moderne vorm van slavernij en een vernederend misdrijf waarbij betrokkene de vrijheid en de waardigheid van de slachtoffers heeft gestolen om er zelf rijker van te worden. Betrokkene maakte zich hieraan bovendien schuldig op een ogenblik dat zij gemachtigd was tot verblijf en dus op een eerlijke manier een inkomen kon verdienen uit arbeid. Betrokkene gaf echter de voorkeur aan snel geldgewin door uitbuiting van anderen in plaats van eerlijk te werken voor haar onderhoud. Een professionele begeleiding in de zoektocht naar werk en een reële kans op tewerkstelling bij een verblijfsmachtiging, vormen dan ook onvoldoende garantie tegen het plegen van nieuwe feiten. Haar integratieparcours en haar verblijfsduur kunnen dan ook niet weerhouden worden. Gelet op het verblijf van betrokkene sinds 2013 kan weliswaar aangenomen worden dat zij banden heeft ontwikkeld met dit land, doch er blijkt niet dat deze van uitzonderlijke aard zouden zijn dat zij zouden kunnen opwegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat zij door haar persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde. De nauwste band die betrokkene met België heeft, is het feit dat zij een duurzame partnerrelatie heeft met een Belgische onderdaan. Echter, deze partnerrelatie weegt niet op tegen het ernstig en actueel gevaar dat betrokkene door haar persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde. De bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het privé- en gezinsleven van betrokkene. Ondanks het feit dat haar partner daartoe niet gedwongen kan worden, zou hij ervoor kunnen kiezen om zich samen met betrokkene te vestigen in een land waar zij de kans zouden hebben om hun gezinsleven verder te zetten. Haar partner werkt in de bouwsector en kan met zijn professionele ervaring overal aan de slag. Er worden thans geen precieze onoverkomelijke hinderpalen aangetoond, die de voortzetting van haar privé- en gezinsleven als dusdanig verhinderen in het land van herkomst of elders en evenmin dat zij haar gezins- en privéleven enkel in België kan verder zetten. Zo merken we op daar haar partner bekend is met Nigeria aangezien hij er op 26.07.2008 in het huwelijk trad met zijn ex-echtgenote, een Nigeriaanse onderdane. Indien haar partner ervoor zou kiezen om in België te blijven, kan hij de contacten met betrokkene blijven onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar het land waar zij zou verblijven. Dat het contact met haar partner moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van haar eigen crimineel en maatschappelijk onaanvaardbaar gedrag. We merken tenslotte nog op dat het feit dat zij een partner had, haar er niet van weerhouden heeft om zeer ernstige strafbare en moreel verwerpelijke feiten te plegen. Toen zij elkaar hebben leren kennen, maakte betrokkene deel uit van een criminele organisatie die Nigeriaanse vrouwen naar België haalde om ze in de prostitutie te dwingen en seksueel uit te buiten. De incriminatieperiode loopt van 01.02.2016 tot 04.10.2018. Bovendien was haar partner op de hoogte van minstens één slachtoffer dat zich voor haar diende te prostitueren, zoals blijkt uit het vonnis dd. 12.01.2021." En: "Wat betreft haar samenwoning met haar schoonmoeder (mevrouw K.U.) merken we op dat betrokkene niet aantoont dat er sprake is van een afhankelijkheidsrelatie die verder gaat dan de normale affectieve en emotionele banden. Haar schoonmoeder kan, indien gewenst, contact onderhouden met betrokkene via mail, telefoon of andere moderne communicatiemiddelen, of via periodieke reizen naar het land waar zij zou verblijven."

Verzoekster laat deze motieven ongemoeid.

Tot slot voert verzoekster aan dat zij begin februari 2023 vernam dat zij zwanger is van een eerste kind uit de relatie met haar wettelijk samenwonende partner. Zij voegt als stuk 2 een attest van 3 februari 2023 toe. De bestreden beslissing dateert van 19 januari 2023. De verwerende partij kon derhalve geen rekening houden met verzoeksters zwangerschap.

Uit artikel 9bis van de Vreemdelingenwet vloeit voort dat verweerder over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt wat betreft het al dan niet toekennen van een verblijfsmachtiging. Het komt aan hem toe te oordelen op welke wijze hij deze bevoegdheid zal aanwenden. Het staat verweerder in beginsel vrij om wanneer hij vaststelt dat een vreemdeling in België een ernstige inbreuk op de strafwet pleegde om deze reden en op gemotiveerde wijze de aanvraag van deze vreemdeling tot de toekenning van een verblijfsmachtiging af te wijzen. De verwerende partij besluit niet op kennelijk onredelijke wijze: *“Er dient echter opgemerkt te worden dat hoewel artikel 8 EVRM stelt dat het recht op privéleven door de overheid dient gerespecteerd te worden dat in hetzelfde artikel 8 EVRM, lid 2 bepaald wordt dat de overheid kan ingrijpen ter voorkoming van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Uit hetgeen voorafgaat mag duidelijk zijn dat betrokkene een ernstig gevaar betekent voor onze openbare orde. Niettemin hebben wij nagegaan of de bescherming van de openbare orde in verhouding staat met de concrete individuele belangen van de verzoekende partij en haar partner. Uit hetgeen voorafgaat blijkt duidelijk dat wij tot de conclusie kwamen dat de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die betrokkene door haar persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid zwaarder doorweegt dan de belangen van betrokkene en haar partner. Betrokkene kan aldus absoluut geen verblijf in België worden toegestaan.”*

Verzoekster toont niet aan dat verweerder op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze heeft gehandeld door vast te stellen dat haar persoonlijke gedragingen een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormen voor een fundamenteel belang van de samenleving en deze niet kunnen rechtvaardigen dat de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC